

УДК 330.831.4:64.036 (477.83)

Л.І. Гальків

доктор економічних наук, доцент
Львівська комерційна академія

О.М. Вільчинська

асистент
Львівський національний університет імені Івана Франка

ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ДЕКОМПОЗИЦІЇ КОЕФІЦІЄНТА ДЖІНІ В ОЦІНЦІ НЕРІВНОСТІ РОЗПОДІЛУ ОСОБИСТИХ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ

У статті описано метод декомпозиції коефіцієнта Джіні та застосовано його для оцінки нерівності розподілу доходів населення України у 2012 р.; проаналізовано відносний внесок кожної зі складових доходу в загальну нерівність та їх еластичність.

Ключові слова: доходи населення, коефіцієнт Джіні, декомпозиція, розподіл доходів, домогосподарства.

I. Вступ

Із-поміж багатьох аспектів формування основних засад ефективізації управління соціально-економічними процесами в країні, безумовно, не можна забувати про рівень поляризації суспільства за певними ознаками. Серед останніх вагомих місць посідають доходи населення, дуалістичний характер яких виявляється, з одного боку, кризь призму присвоєння, використання, розподілу, перерозподілу створеного суспільного продукту між соціальними шарами, з іншого – як форми результату суспільного виробництва, трансформованого у грошові кошти та натуральні надходження. Вочевидь, згладжування асиметрій розподілу доходів домогосподарств є необхідною умовою гармонізації соціального середовища та соціогуманістичної зорієнтованості траєкторії суспільної системи.

Особливо проблематика розподілу особистих доходів населення актуалізується у кризові періоди, коли загострюється суперечність між обмеженістю ресурсів для реалізації соціальних програм на тлі зниження життєвого рівня населення та значним посиленням вимог до активізації ендогенних чинників економічного зростання. Це зумовлює об'єктивну необхідність формування державою особливого безпекозабезпечувального підходу до вирішення проблем у сфері соціальної політики, вироблення якого передбачає застосування статистичного інструментарію оцінювання рівня концентрації фінансових ресурсів домогосподарств і поглиблення бідності.

Необхідність упорядкування системи показників оцінки диференціації доходів населення та вимірювання бідності в Україні доведено у низці праць вітчизняних науковців, серед яких О. Біттер, В. Гесць, Е. Лібанова,

І. Малий, М. Савлук, У. Садова, Н. Холод, С. Юрій та ін. Утім, визнаючи безперечні досягнення цих науковців, слід наголосити, що розробка та прийняття рішень у сфері регулювання політики доходів потребують поглибленої наукової розробки проблематики оцінювання нерівності розподілу особистих доходів населення України за сучасних реалій, виявлення чинників, що її формують, та пошуку важелів регулювання.

II. Постановка завдання

Мета статті – визначення та узагальнення теоретичних підходів до вивчення нерівності розподілу доходів населення, виявлення чинників, що на неї впливають, та оцінка диференціації доходів населення в містах і сільських поселеннях.

III. Результати

Особливості розшарування населення за величиною грошових доходів у розрахунку на одну особу дають змогу охарактеризувати показники центру розподілу: модальний дохід, медіанне значення доходу та середній рівень доходу. Аналітика розподілу доходів доповнюється низкою характеристик структури, серед яких чверті (квартілі), п'яті частини (квінтилі), десяти частини (децилі). Співвідношення показників центру розподілу ілюструє наявність асиметрії в розшаруванні населення за середньодушовими доходами. Тут необхідно зазначити, що дані вибіркового обстеження доходів і видатків населення в будь-якій країні переважно зміщені, оскільки найбагатші домогосподарства представлені незначно чи зовсім не представлені. Тому й розрахунки середнього доходу дають не досить повну інформацію, оскільки верхня межа останнього інтервалу не може бути оцінена достатньо точно, а використання для її визначення ширини попереднього інтервалу дає лише приблизну оцінку [7, с. 8].

Для оцінки нерівності розподілу доходів серед домогосподарств найчастіше використовують систему оцінок Парето – Лоренца – Джині. Лук Лоренца є графічним зображенням відхилення фактичного розподілу доходів домогосподарств від рівномірного. Він стає незамінним при спробі порівняти різноманітні розподіли доходів. Для прикладу, якщо потрібно оцінити тенденцію розподілу доходів у країні чи порівняти розподіл доходів у різних країнах на основі непорівнюваних даних у динаміці, що базуються на різних типах одиниць доходу, то лише крива Лоренца дає змогу проводити такі порівняння [6, с. 62]. На її основі розраховують коефіцієнт концентрації доходів Джині (G) як відношення площі фігури, обмеженої діагоналлю та кривою фактичного розподілу, до площі фігури під діагоналлю. Цей коефіцієнт учені [3; 6] пропонують використовувати для оцінки нерівності не лише загального доходу, а і його складників.

Припустимо, що Y – загальний грошовий дохід домогосподарств, який складається із k компонент (y_k). Тоді:

$$Y = \sum_{k=1}^K y_k. \quad (1)$$

Розподіл окремого складника доходу може не відповідати принципам розподілу Лоренца. Тому для дослідження впливу кожної зі складових доходу на нерівність розподілу населення за доходами використовують криві концентрації, які будують аналогічно до кривих Лоренца: по осі ординат відкладають кумулятивний відсоток отриманого доходу певного виду, а по осі абсцис – кумулятивний відсоток отримувачів цього доходу. Л. Ніврожкіна [6] пропонує під коефіцієнтом Джині розуміти коефіцієнт Джині, розрахований для загального доходу, а під коефіцієнтами концентрації – коефіцієнти Джині, розраховані для складових доходу. Аналогічно – крива Лоренца побудована для загального доходу, а криві концентрації – для складових доходу. Частка найбільшого (за сумарним доходом) населення не обов'язково повинна отримувати найменший дохід кожного виду. Якщо в домогосподарстві з найнижчими загальними доходами переважає дохід певного виду, то в такому разі крива концентрації лежить вище від бісектриси. Індекс концентрації такого розподілу обчислюють так само, як і індекс Джині, при цьому кожному частину площі над діагоналлю враховують із від'ємним знаком.

Коефіцієнти концентрації для компонентів доходу пов'язані з коефіцієнтом Джині таким співвідношенням:

$$G = \sum_{k=1}^K \frac{\bar{y}_k}{\bar{y}} G_k, \quad (2)$$

де G_k – коефіцієнт концентрації доходів Джині для k -ї компоненти доходу;

\bar{y} – середнє значення загального доходу;

\bar{y}_k – середнє значення k -ї компоненти доходу;

$\frac{\bar{y}_k}{\bar{y}} G_k$ – внесок k -ї компоненти доходу в загальну нерівність.

Вона показує, як (y %) зміниться коефіцієнт Джині зі зміною складової доходу на 1%. За додатного його значення збільшення окремої компоненти в загальному доході на 1% приводить до зростання коефіцієнта Джині на величину ε_k . Від'ємне ж значення ε_k вказує на обернену залежність величини коефіцієнта Джині та відповідної складової доходу.

Додатковою характеристикою слугує еластичність коефіцієнта Джині стосовно k -ї компоненти доходу (ε_k), яку обчислюють за такою формулою:

$$\varepsilon_k = \frac{\frac{\bar{y}_k}{\bar{y}} (G_k - G)}{G}. \quad (3)$$

Описаний вище інструментарій декомпозиції дає змогу коректніше виявляти складові коефіцієнта Джині у структурі доходів з урахуванням як позитивного, так і негативного внеску різних компонентів доходу в загальну нерівність. Цей метод використано нами для оцінки нерівності розподілу окремих компонентів грошового та загального доходу домогосподарств України за даними вибіркового обстеження умов їх життя [2].

У 2012 р. питома вага міських домогосподарств сягнула 69,3%, переважна частина яких (43,4%) зосереджена у великих містах. Пересічне міське домогосподарство дещо менше за сільське (2,07 проти 2,19 особи), проте розподіл їх грошових доходів протилежний: на одне домогосподарство великого міста у середньому припадало 4283,22 грн щомісячних грошових доходів, натомість у малих містах і сільській місцевості – відповідно, 3573,91 і 3270,07 грн. Позитивним є те, що у 2011–2012 рр. коефіцієнт випередження за розміром грошових доходів домогосподарств великих міст скорочується щодо малих міст із 123 до 120% і щодо сільської місцевості – із 136 до 131%.

Найвищу частку в грошових доходах населення становила заробітна плата (56,4%), проте цей вид доходів у сільських родинах у 1,7 раза нижчий, ніж у міських (2406,49 грн проти 1433,46 грн у середньому за місяць). Подібна пропорція (194,38 грн проти 119,47 грн у середньому за місяць) зберігається і для доходів від підприємницької діяльності. Їх невисокий рівень (4,1% у великих містах,

5,4% у малих містах, 3,1% у сільській місцевості) певною мірою характеризує стагнацію інституту малого підприємництва. В окремих децильних групах частка заробітної плати незначно перевищує вагу інших видів доходів. Така диверсифікація характерна для бідніших домогосподарств. Для прикладу, у домогосподарствах першого дециля приблизно однакову вагу мають декілька видів доходів, натомість у багатших домогосподарствах, особливо міських, спостерігається тенденція до посилення ролі одного джерела доходів (найчастіше – оплати праці).

Доходи від продажу особистого й домашнього майна та нерухомості переважають у багатших родинах (63,6% цього виду доходу отримують 10% найбагатших міських та 66,8% сільських домогосподарств). Незначна частка доходів від власності (0,1%) вказує на хиби функціонування вітчизняного фондового ринку.

Найбільша частка у складі трансферів припадає на пенсії. Рівень останніх становить 18% грошового доходу середнього міського і 24,5% – сільського домогосподарства. Це, передусім, зумовлено постарінням населення нашої країни: за часткою осіб віком 60 років і старше вона замикає групу з 25 найстаріших країн світу, за часткою населення у віці понад 65 років – входить у тридцятку таких держав [4, с. 25]. За умов подальшого пришвидшеного збільшення населенню трансфертів у формі пенсій на тлі уповільнення зростання доходів у формі заробітної плати послаблюватиметься віддача від використання людського капіталу, знижуватиметься мотивація у його носіїв. Зовсім незначними є доходи у формі стипендій (0,7% загального доходу середнього міського і 0,5% середнього сільського домогосподарства) унаслідок низького розміру стипендій та навчання багатьох студентів на комерційній основі.

Як видно з рис. 1, найбільш нерівномірно розподілені доходи: від продажу нерухомості (для всіх домогосподарств – 87,71%, для міських – 87,02%, для сільських – 89,18%); від продажу особистого і домашнього майна (відповідно: 73,44, 74,13, 69,14%); від підприємницької діяльності та самозайнятості (відповідно: 34, 37, 19,7%). Від'ємне значення коефіцієнта концентрації доходів у вигляді допомог малозабезпеченим сім'ям (відповідно: -50,18, -42,38 та -56,88%), у вигляді допомог на дітей (відповідно: -19,56, -15,72 та -29,88%), субсидій та пільг готівкою (-15,79, -19,02, -7,24%), допомог у зв'язку з безробіттям (відповідно: -13,36, -14,18, -5,97%), аліментів (відповідно: -13,48, -15,28, -30,55%) означає нерівність навпаки – цих доходів більше отримали бідніші домогосподарства,

що цілком логічно, виходячи з цільового призначення названих видів доходів. Для складової “Пільги безготівкові на оплату товарів та послуг з охорони здоров'я, туристичних послуг, путівок на бази відпочинку тощо” загальний коефіцієнт концентрації становить 46,3% (для міських і сільських домогосподарств, відповідно, 47,07 і 44,03%). Високе додатне значення цього коефіцієнта вказує на те, що названі пільги, крім того, що розподілені нерівномірно серед домогосподарств незалежно від місця проживання, переважно припадають багатшим домогосподарствам.

Зауважимо, що розподіл домогосподарств за обсягом отриманих решти видів доходу є більш рівномірним (коефіцієнти концентрації набувають додатних значень, а їх рівень не перевищує 21%).

Левову частку у складі загальних доходів і сукупних ресурсів посідають грошові доходи. У 2012 р. вона становила, відповідно, 93,9 і 91,6%, збільшившись щодо 2011 р. на 1,1 і 1,7%. Найбільший внесок у нерівність розподілу грошових доходів населення роблять оплата праці та доходи від підприємницької діяльності, продажу майна та нерухомості, від власності, хоч коефіцієнти концентрації цих складових доходів не найвищі за значенням. Це зумовлено певною мірою досить великою часткою цих складових доходу. Доходи від продажу сільськогосподарської продукції, доходи від власності, а також пенсії, стипендії, допомоги, пільги та субсидії зменшують нерівність, їх внесок має від'ємне значення.

Криві концентрації як оплати праці, так і доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості дещо віддалені від бісектриси (рис. 2). Це свідчить про те, що ці два види доходів нерівномірно розподілені між усіма домогосподарствами. Зокрема, найбідніші 10% домогосподарств отримують 4,8% доходів від оплати праці. Наступні 20, 30, 50 і 90% домогосподарств отримують, відповідно, 9,8, 15,3, 30,5 і 79,7% таких доходів.

Крива концентрації доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості розміщена нижче від кривої концентрації оплати праці, що свідчить про більш нерівномірний розподіл цього показника: найбідніші 10% домогосподарств отримують 3,8% доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості, 20, 30, 40, 50 та 90% домогосподарств – 7,3, 11,6, 19,8, 26,8, 69,1% доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості, відповідно.

Далі розглянемо складові доходу, коефіцієнти концентрації для яких набувають максимальних значень, тобто які розподілені особливо нерівномірно (рис. 3).

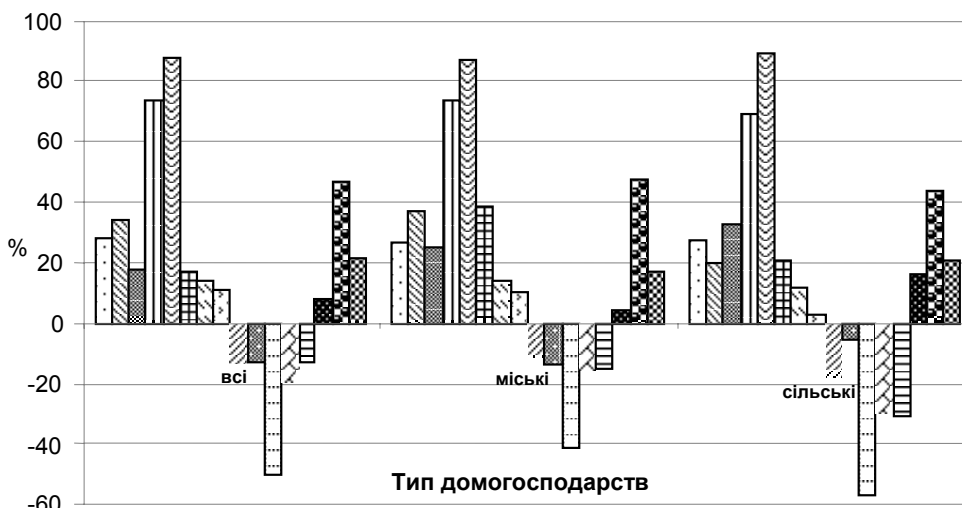

Рис. 1. Коефіцієнти концентрації складових доходу домогосподарств України за типом поселення у 2012 р. (розраховано на основі: [2])

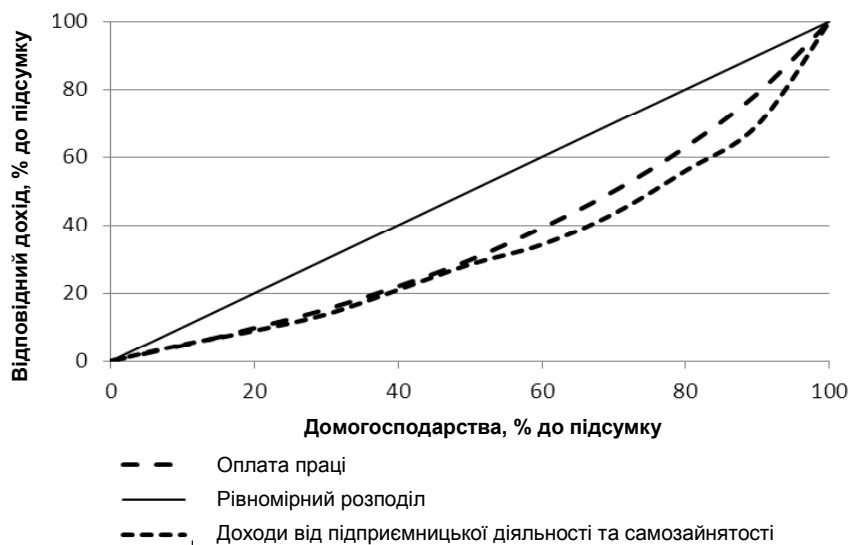

Рис. 2. Розподіл домогосподарств України за обсягом оплати праці, доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості у 2012 р. (розраховано на основі [2])

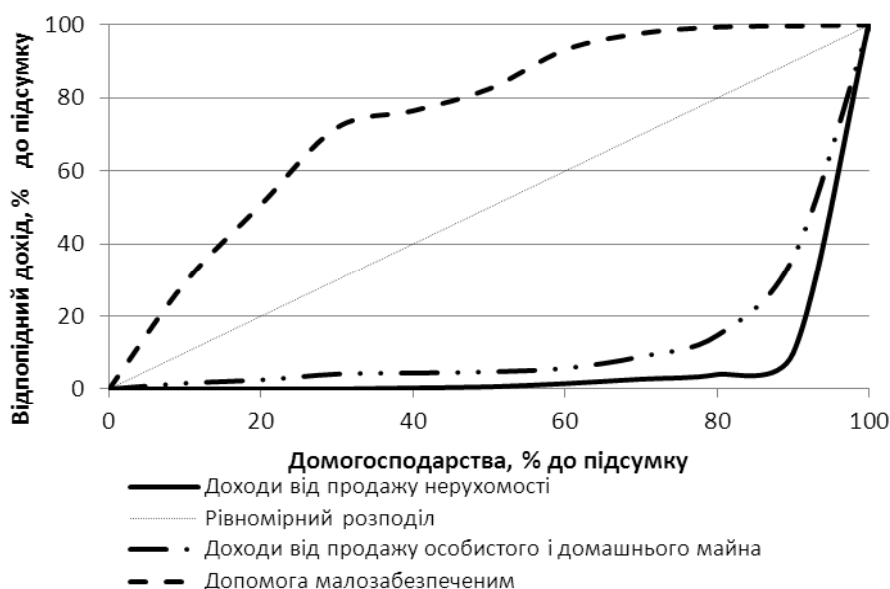

Рис. 3. Розподіл домогосподарств за обсягом доходів від продажу нерухомості, особистого і домашнього майна, допомог малозабезпеченим сім'ям (розраховано на основі [2])

Розподіли домогосподарств за обсягом доходів від продажу нерухомості та доходів від продажу особистого і домашнього майна є нерівномірними у класичному розумінні. Найбільша нерівномірність характерна саме для першого розподілу – багатші домогосподарства отримують цих доходів багаторазово більше, ніж бідніші. До того ж, перші 30% домогосподарств не отримували доходів від продажу нерухомості взагалі (тут крива збігається з віссю абсцис), 90% домогосподарств отримують 2,7% доходів від продажу нерухомості, а 10% найбагатших домогосподарств – 97,3% доходів цього виду. Деяко рівномірніше розподілені домогосподарства за обсягом доходів від продажу особистого та домашнього майна (10% найбідніших за загальним доходом домогосподарств отримують 1,6% доходів, 50% домогосподарств – 4,7% доходів цього виду (тут крива концентрації практично паралельна осі абсцис), а 10% найбагатших домогосподарств отримують 64,7%. Зауважимо, що власність на житло, землю, предмети довготривалого користування, засоби виробництва, іншу нерухомість є одним із критеріїв належності до середнього класу. Вищенаведені дані певною мірою вказують на відсутність потужної верстви власників серед вітчизняного населення й, очевидно, недостатню кількість серед нього представників середнього класу.

Стосовно розподілу доходу, отриманого як допомога малозабезпеченим сім'ям, то тут спостерігаємо “нерівність навпаки”, що мало би бути притаманне такого виду доходам. Згідно з графіком, поданим на рис. 4, бачимо, що 10% домогосподарств отримують 29,3% допомог малозабезпеченим сім'ям, 20, 30, 40, 50% домогосподарств

отримують, відповідно, 50,8, 71,9, 76,5, 82,5% допомог. Зауважимо, що найбагатші домогосподарства також отримують певну частку доходів цього виду. Виникає запитання: “Як найбагатші домогосподарства можуть отримувати доходи у вигляді допомоги малозабезпеченим сім'ям?”. На цьому ж акцентує Президент України: “Сьогодні лише 23% усіх соціальних виплат в Україні доходять до справді бідних людей. Решту отримують досить заможні і навіть інколи багаті люди” [1]. Ідеальною в розподілі такого доходу була б ситуація, коли 30% найбідніших домогосподарств отримували б весь дохід цього виду.

Якщо продовжити аналіз складових доходів, пільг, субсидій та компенсаційних виплат, наданих готівкою, то всі криві концентрації лежать над бісектрисою, окрім доходів, зарахованих до категорії “інші” (рис. 4).

Натомість розподіли домогосподарств за обсягом від продажу сільськогосподарської продукції, пенсій, стипендій та інших грошових доходів розподілені найрівномірніше серед складових доходу (рис. 5). Так, 10% найбідніших домогосподарств отримують 4,8% пенсій, 6,6% стипендій, 7,2% доходів від продажу сільськогосподарської продукції; 20% домогосподарств – 12,3, 13,2, 14% відповідних доходів, 50% домогосподарств – 41% пенсій, 42,2% стипендій та 35,8% доходів від продажу сільськогосподарської продукції.

Поліструктурність компонент доходів зумовлює різновагомість їх впливу на нерівність розподілу відповідно до грошового чи загального доходу. Найбільший внесок у нерівність має оплата праці (15,33% для коефіцієнтів концентрації, розрахованих на основі грошового доходу, та 14,4% для коефіцієнтів концентрації, розрахованих на

основі за
щують 1'
підприєм
сті (1,54

загальну
ка ситуа
так і для

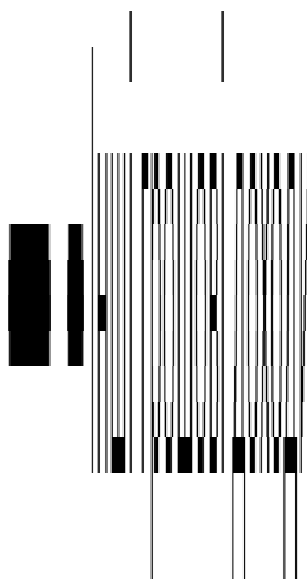
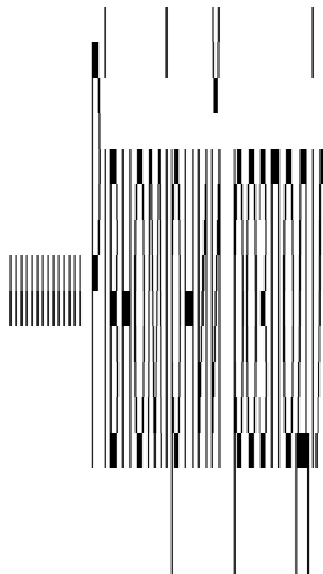

Рис. 4

Відповідний дохід, % до підсумку

плат,

Домогосподарства, % до підсумку

- Доходи від продажу сільськогосподарської продукції
- Пенсії
- Стипендії
- Інші грошові доходи
- Рівномірний розділ

Рис. 5. Розподіл домогосподарств за доходами від продажу сільськогосподарської продукції, пенсій, стипендій та інших грошових доходів (розраховано на основі [2])

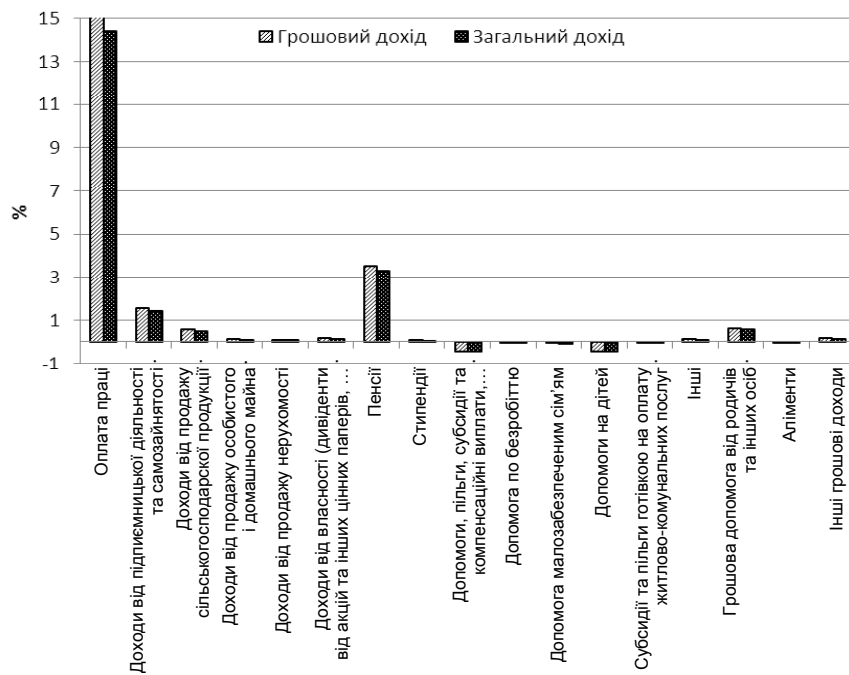

Рис. 6. Внесок складових доходів домогосподарств України в загальну нерівність у 2012 р. (розраховано на основі: [2])

З рис. 6 бачимо, що за кожною зі складових доходу внесок у загальну нерівність є більшим для коефіцієнтів концентрації, розрахованих на основі грошового доходу.

Певні складові доходи різняться еластичністю як у грошових доходах, так і в загальних доходах домогосподарств (рис. 7). Найбільший вплив на нерівність розподілу доходу (грошового й загального) справляє оплата праці. Коефіцієнт еластичності пока-

зує, що зі зростанням обсягу оплати праці в доходи на 1% нерівність розподілу грошового доходу зростає на 0,151%, а загального доходу – на 0,178%. Еластичність коефіцієнта концентрації пенсій набуває від'ємного значення, що вказує на зменшення нерівності в розподілі грошового доходу на 0,093% та зменшення нерівності в розподілі загального доходу на 0,078% при збільшенні обсягу пенсій на 1%.

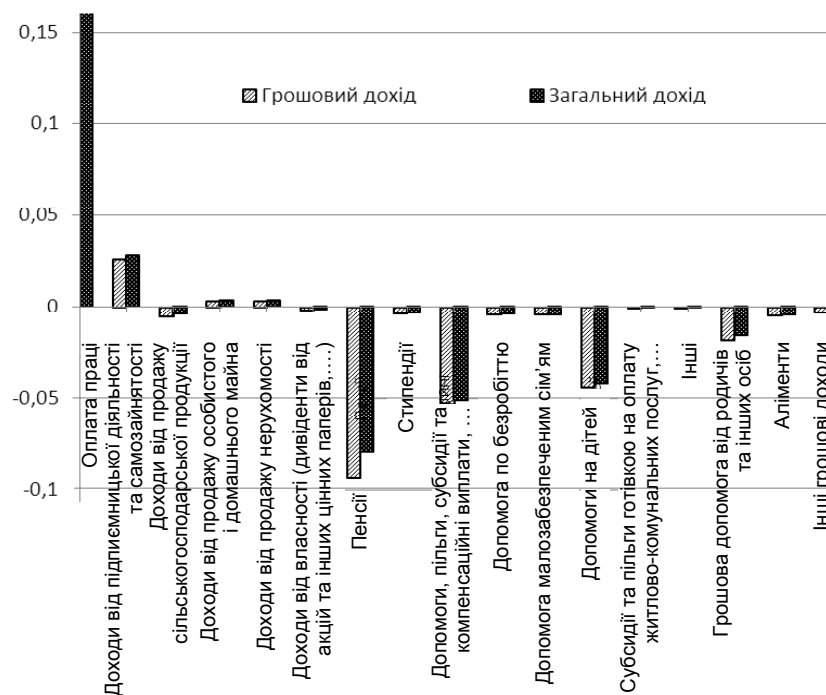

Рис. 7. Еластичність коефіцієнтів концентрації складових доходу домогосподарств України у 2012 р. (розраховано на основі [2])

Порівняння ваг складових доходів домогосподарств у часі показує, що відбувається їх трансформація, при цьому із зміною частки складників доходів змінюється нерівність їх розподілу.

IV. Висновки

Розширений метод декомпозиції коефіцієнта Джині дає можливість відповісти на низку питань, важливих для політики перерозподілу доходів, зокрема щодо внеску певного джерела доходів у загальну нерівність у розподілі доходів населення.

Аналіз динаміки відповідних коефіцієнтів оплати праці та трансферів свідчить про таке: починаючи з 2000 р., частка оплати праці у структурі грошових та загальних доходів домогосподарств знижувалась, одночасно знижувався внесок цього складника доходу в нерівність. Проте динаміка показника еластичності вказує на те, що зміни в оплаті праці призводять до збільшення нерівності загального доходу. Стосовно трансферів, важливо зауважити, що ті з них, коефіцієнти еластичності яких не є від'ємними, поглиблюють нерівність у розподілі доходів, що суперечить природі трансферів. Вихід із цієї ситуації вбачаємо у скасуванні неадресних пільг та організації компенсацій видатків безпосередньо громадянам-пільговикам, а не підприємствам – постачальникам цих послуг.

Подібні розрахунки можна проводити в динаміці, за окремими регіонами країни, відслідковуючи, наскільки ефективною є політика перерозподілу доходів у державі.

Список використаної літератури

1. Виступ Президента України Віктора Януковича на засіданні Ради регіонів 24.05.2012 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://partyofregions.ua>.
2. Витрати та ресурси домогосподарств України у 2012 році (за даними вибіркового обстеження умов життя домогосподарств України): статист. зб. – К.: Державна служба статистики України, 2013. – Ч. 1. – 380 с.
3. Колмаков И.Б. Методы расчета показателей поляризации денежных доходов населения / И.Б. Колмаков // Вопросы статистики. – 2007. – № 9. – С. 28–35.
4. Курило І.О. Старіння населення в Україні у дзеркалі соціально-демографічної політики / І.О. Курило // Демографія та соціальна економіка. – 2012. – № 2 (18). – С. 23–32.
5. Малий І.Й. Держава і ринок: філософія взаємодії: монографія / І.Й. Малий, М.І. Діба, М.К. Галабурда; за заг. та наук. ред. д-ра екон. наук, проф. І.Й. Малога. – К.: КНЕУ, 2005. – 358 с.
6. Ниворожжина Л.И. Способы декомпозиции коэффициента Джини по компонентам общего дохода / Л.И. Ниворожжина // Вопросы статистики. – 1998. – № 5. – С. 61–67.
7. Шевяков А.Ю. Влияние социально-экономических факторов на демографические процессы / А.Ю. Шевяков, А.Я. Кирута // Народонаселение. – 2007. – № 4. – С. 4–20.

Стаття надійшла до редакції 08.01.2014.

Гальків Л.І., Вильчинская О.М. Применение инструментария декомпозиции коэффициента Джини в оценке неравенства распределения личных доходов населения

В статье описан метод декомпозиции коэффициента Джини, примененный для оценки степени неравенства распределения доходов населения Украины в 2012 г.; проанализирован относительный вклад каждой из составляющих дохода в общее неравенство и их эластичность.

Ключевые слова: доходы населения, коэффициент Джини, декомпозиция, распределение доходов, домохозяйства.

Halkiv L., Vilchynska O. Tools decomposition of the Gini coefficient: use in assessing inequality of personal income

The paper focuses on the disaggregation of the Gini coefficient with respect to income components. The method is applied to Ukrainian household expenditure survey data to find the effects of various components of income on overall income inequality. Most to total inequality contribute such income components: wages, self-employment income, income from sale of property and real estate, property income. At the same time concentration indices for named income components are not the highest. Its increasing contribution can be explained by its large income share. It is seen that incomes from the agricultural activities, property income and pensions, scholarships, allowances, compensations reduce total inequality.

Graphical representations of the inequality decomposition are concentration curves built for each income component. Concentration curves built for such components as wages and self-employment income are somewhat distant from the bisector. This suggests that these two types of income are not evenly distributed among all households. In particular, the poorest 10% of households receive 4,8% of income from wages. Next 20, 30, 50 and 90% of households have respectively 9,8, 15,3, 30,5 and 79,7% of revenues in the form of wages. Distributions of households by income from the sale of property and income from the sale of personal and household goods are irregular in the classical

sense. The most unequal distribution is the first one – richer households receive these revenues several times more than the poorer. In detail, the first 30% of households do not receive income from the sale of property at all.

Distribution of income received as aid to poor families is characterized as “opposite inequality”, that was supposed to be inherent in this type of income – poorer households receive more than the richer. It is shown using a graph, that 10% of households receive 29,3% of low-income families, 20, 30, 40, 50% of households are respectively 50,8, 71,9, 76,5, 82,5% of benefits. We noted that the wealthiest households also receive a small share of this type of income. There is a contradiction with the concept of poverty: the richest households can not receive even a small portion of income in the form of low-income families. For our analysis we used also elasticity of the Gini coefficient with respect to specific income components. Income elasticity show that certain components of income elasticities differ both in money income and in total household income. The biggest impact on inequality of income distribution (both monetary and general) have wages. According to our calculations its elasticity of cash income is 0,151% and for total income 0,178%. This means, that the growth of wages by 1% will increase cash distribution by 0,151%, and will increase the distribution of total income inequality by 0,178%.

Similar calculations can be performed in the dynamics, for country regions, to indicate how effective is the state policy of income redistribution.

Key words: income, Gini coefficient, decomposition, income distribution, households.